

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Tilfælde ældre end 1924, da mit Parti kom til som Regeringsparti, og jeg skal tage meget fejl, om det ikke var det tidligere Medlem Hr. N. Neergaard, der omkring 1911 indførte Forlystelsesskatten; altsaa det Parti, som det ærede Medlem er Ordfører for, har haft en lille Finger med i Spillet med Hensyn til Forlystelsesskatten. Den har vakt en Del Modstand i sin Tid, men man er efterhaanden faldet til Ro over for den, i alt Fald har ingen Finansminister, ligegyldigt hvilket Parti der end har siddet, endnu haft Raad til at foreslaa, at denne Skat skulde bortfalde, og saa længe den opretholdes, kan der af dem, der opretholder den, formentlig ikke rettes berettigede Indvendinger imod, at Afgift ogsaa svares af Statsradiofoniens tilsvarende Forestillinger.

Det ærede Medlem Hr. Ragers Opfattelse, at allerede den nuværende Lov om offentlige Forlystelser involverede, at der skulde være betalt Forlystelsesskat af Radiofonien, er særdeles interessant; om den er rigtig, faar staa hen, det faar maaske heller ikke praktisk Betydning, saa langt vi er inde i selve Spørgsmaalet. Mod den taler unægtelig, at de siden 1926 siddende Finansministre ikke med deres sædvanlige Nidkærlighed har indkasseret disse Afgifter. Men jeg glæder mig over den subjektive Virkning, den har haft paa det ærede Medlem, som altsaa nu, forstod jeg, mente at kunne forlige sin tidligere Opfattelse med at gaa ind paa Lovforslaget, som det foreligger.

Undervisningsministeren (Borghjerg):

Den Modtagelse, dette Lovforslag har faaet fra de tre Partiers Ordførere, kan kun glæde mig. Denne Modtagelse synes mig at varsle en let og hurtig Gennemførelse i dette Ting og formentlig i Rigsdagen. De enkelte Bemærkninger, som enkelte af Ordførerne gjorde, tænker jeg skal blive taget under Overvejelse i et Udvalg, og jeg vil gerne forhandle i Udvalget derom.

Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen kunde ønske noget af Bemærkningerne indført i selve Lovforslagets Tekst, bl. a. Bemærkningen om de 3 Kunstarter. Jeg vil nu mene, at i og for sig findes det i Lovforslagets Tekst, hvor der staaar, at det er Det kongelige Teaters Opgave at opføre dramatiske Værker af Forfattere og Komponister, men det er maaske lidt indirekte. Der staaar endvidere, at Kulturfonden skal støtte Tonekunst, særlig den, der er knyttet til Teatret. Men jeg vil gerne overveje

dette Spørgsmaal, og at ogsaa Støtte til Elevskolen blev indført direkte i Loven, vil ikke støde paa nogen Vanskelighed fra min Side. Naar det ærede Medlem Fru Elna Munch talte om, at Kulturfondens Opgave maaske kunde formuleres lidt videre, skal jeg heller ikke gøre nogen Indvending derimod.

Den væsentligste Modstand kom fra det ærede Medlem Hr. Pinholt, men Indholdet af hans Tale er for en stor Del imødegaaet af Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Chr. Hansen, og blev dernæst imødegaaet af de ærede Medlemmer Hr. J. Oskar Andersen og Fru Elna Munch, saa jeg tror, jeg kan fatte mig meget kort. Da jeg hørte det ærede Medlems Tale her i Dag, randt en lille Operatekst mig i Minde, Lohengrins Ord til Svanen; de fleste, der har været derhenne, kender den:

„Min Svane god, ak, kunde jeg dig spar't for denne sidste tunge Pilgrimsfart.“

Helt tungt han efter sig Foden drog! Det er sandt, det fik man et levende Indtryk af, det mindede ogsaa en æret senere Taler om. Naa, Svanen blev jo, da den havde endt sin Trældomstid, forvandlet til Hertugen af Brabant, og jeg glæder mig til mangan en god Gang at møde det ærede Medlem i Det kongelige Teater, ikke mindst til Operaer. Og hvis Venstre atter faar en Hertugtid her i Landet, ved jeg ogsaa, hvorledes et regerende Venstre, med Ansvar, vil stille sig.

Jeg slutter nemlig fra Venstres Fortid. Venstres første Kultusminister, J. C. Christensen, var meget ivrig for Bevarelsen og Udviklingen af Det kongelige Teater, jfr. Loven af 1903. Venstres Kultusminister Hr. Appel var saa ivrig derfor, at han gjorde den Lov, J. C. Christensen havde gennemført, permanent. Venstres Undervisningsminister Hr. Byskov havde, før han blev Undervisningsminister, udtalt sig imod Det kongelige Teater som Statsteater og for Overgang til privat Drift; efter at han var gaaet af som Minister, vendte han tilbage til dette Standpunkt; men saa længe Hr. Byskov var Minister, var han ivrig Tilhænger af Det kongelige Teater som Statsteater. Jeg venter, at det vil gaa ganske paa samme Maade i Fremtiden.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt talte om, at man havde haft en mindre heldig Haand, da Dobbeltscenen blev ført ud i Livet. Jeg ved ikke rigtig, hvad det ærede Medlem tænker paa. Det skulde vel ikke være min Forgængers Haand — det var ham, der skabte Dobbeltscenen sammen med sin Kollega i Trafikministeriet — eller